

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Vnde probari videatur, Phœnicem esse in rerum natura?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

extinguat, non alio modo, quàm glacies. Vidi ego talem in ignem coniectam, vixit sanè aliquamdiu erumpere non valens, & maculis trallucentibus splenduit, sed ignè etiam modicū non extinxit extincta ipsa, non sine graui fætoze. Quamuis etiã mortuam flamme diu vorantes non consumsere. Denique in fimum abiecta est, ne, vt naribus, ita etiam toti corpori pestem crearet. Etsi ergo Salamandra aliquid est, fabulosis tamen aucta est; qualiscumque imago corporum, in inferno vrendorum, non, comburendorum.

§. II.

Vnde probari videatur, Phœnicem esse in rerum natura?

Phœnix, si animal, ac si tale animal est, quale describitur, & ad duo elementa ignè atque aërem pertinet, & maximè monstruosum est, *unica semper avis*, neq; ex ovo prodiens, & incredende viuacitatis. Hanc non solùm Græci & Latini Poëte Hesiodus, apud Plutarchum, Antiphanes apud Athenæum, Ouidius, Lucanus, Stadius Papinius, alijque carminibus suis celebrauerunt; sed asseruerunt etiam multi historici & graues scriptores Ethnicorum, Hero-

Hesiod.
apud Plutarch.
de orac. defectu,
Athen.
l. 14. c. 25.
Ouid, l. 5.
Metam.

Lucan. l. 6. dotus, Horus Apollo Niliacus, Seneca,
 Stat. l. 2. Pomponius Mela, Plinius, Solinus Plinij af-
 & 3. Silu. fecla, Ælianus, Philostratus, Lampridius,
 Claud. in Heliogabalo, Dion Cassius, Sextus Au-
 lib. 2. in laudes relius Victor in Claudio, Artemidorus
 Stilico- Daldianus, Æneas Platonius, & alij. Sed
 nis. He- Placet ante alios audire Tacitum cautè de
 rodot. l. 2. hac aue ista memorantem. *Paulo Fabio, Lu-*
 Horus *cio Vitellio Coss. post longum seculorum ambi-*
 Hiero- *tum auis Phœnix in Ægyptum venit, præ-*
 glyph 32. *buitq; materiam doctissimis indigenarum, &*
 Senec ad *Græcorum, multa super eo miraculo differen-*
 Lucill. l. 5. *di, de quibus congruunt, & plura ambigua,*
 ep. 42. *sed cognitu non absurda promere libet. Sacru*
 Pompon. *soli id animal, & ore ac distinctu pennarum à*
 Mel. l. 3. 9. *ceteris auibus diuersum; consentiunt, qui for-*
 Plin l. 10. *nam eius definiere. De numero annorum va-*
 nat. hist. *ria traduntur, maximè vulgatum quingen-*
 cap. 2. 50. *torũ spatium Sunt qui assenerent, mille qua-*
 lin. c. 36. *dringentos sexaginta unum interijci, prioresq;*
 Ælian. de *alites Sesostride primùm, post Amaside domi-*
 hist. ani- *nantibus, deinde Ptolomeo, qui ex Macedo-*
 mal. lib. 5. *nibus tertius regnavit, in ciuitatem, cui He-*
 cap. 57. *liopolis nomen, aduolauisse multo ceterarum,*
 Phil. in *volucrum comitatu, nouam faciem miran-*
 vita Apol- *tium. Sed antiquitas quidem obscura; inter*
 lonij *Ptolomeum, ac Tiberium minùs ducenti quin-*
 Dionys. *quagin-*
 Cassius *quagin-*
 lib. 58. in *quagin-*
 fine. Dal- *quagin-*
 dian. de *quagin-*
 somnior. *quagin-*

quaginta anni fuerunt. Unde nonnulli falsum hunc Phœnicem, neque Arabum è terris cre- didere, nihilq; usurpasse ex his, quæ vetus memoria firmavit. Confecto quippe annorum numero, ubi mors propinquet, suis in terris struere nidum, eiq; vim genitalem affundere, ex qua fœtum oriri, & primam adulto cu- ram sepeliendi patris. Neq; id temerè, sed sub- lato myrrhæ pondere, tentatoq; per longum iter, ubi par oneri, par meatui sit, subire patrium corpus, inq; solis aram perferre atque adolere. Hæc incerta & fabulosis aucta. Ceterum aspi- ci aliquando, in Ægypto eam volucrem, non ambigitur. Hæc Tacitus, alia referens, alia in dubium vocans. Maius momentum huic aui addunt SS. Patres, qui etiam passim in ea resurrectionis simulachrum osten- dunt. Clementis Romani verba sunt: *Aiunt Græci, avem quandam esse soligenam, ube- rem præbentem resurrectionis demonstratio- nem, quam dicunt comparem non habere, so- lamq; in mundo reperiri. Phœnicem appellant, narrantq; eam, post quingentesimum annum, in Ægyptum advolantem, secumq; copiam cin- namomi, casie, Xylobalsami adducentem, in loco, qui dicitur solis ara, consistere, ibiq; con- versam ad aspectum Solis, ei, ut aiunt, suppli-*

interpr.
l.4. c.49.
Tacit.
Annal.
lib. 5.

Clemen.
Rom. 15.
Aposto-
licarum
Const.
cap. 6.

S. Cypr.
in exposi-
tione
symboli.
Euleb.
Cæsar.
lib. 4. de
vita Con-
stantini
c. 72. Cy-
rill. cate-
chesi 18.
Epiphan.
in Anco-
rato. & ad
Physiol.
cap. 11.
Greg. Na-
zianz.
orat. 37.
de S. Spi-
ritu. Hie-
ron. ep. 19
Ambros.
de fide &
resurrect.
& lib. 5.

cem sponte conflagrare, redigiq; in puluerem.
Ex cineribus autem vermem existere, cumq;
concoctum in nouum Phœnicem formari,
alitemq; factum, in Arabiam, que est ultra
Ægyptiacum saltum, aduolare. Idem scri-
pserunt S. Cyprianus, (si non Ruffinus
Aquilegiensis illius operis est author) Eu-
sebius Cæsariensis Episcopus, Cyrillus
Hierosolymitanus Archiepiscopus, Epi-
phanus, Gregorius Nazianzenus, Hiero-
nymus, Ambrosius, Augustinus, alijque
SS. Patres passim. Eleganter Tertullianus
inter monstra referens Phœnicem ait:
*Animalis est res vita obnoxia, & morti, illum
dico alitem orientis peculiarem de singularita-
te famosum, de posteritate MONSTROSVM,
qui semetipsum libenter funerans, renouat,
natali sine decedens, atque succedens iterum.
Phœnix: Ubi jam nemo, iterum ipse, qui jam
non alius idem. Quid expressius in hanc scilicet
resurrectionis causam? aut cui alij rei tale
documentum? Et infra. Deus etiam scriptu-
ris suis; & florebis enim (inquit) velut Phœ-
nix, id est, de morte, de funere, uti credas de
ignibus quoque substantiam corporis exigi posse.
Ac rursus: Multis passeribus antestare nos
Dominus pronunciauit, si non & Phœnicibus,
nihil*

nihil magnum. Sed homines semel interibunt, c. 23. Augustin. l. 4 cap. 20 de anima.
 a quibus Arabia de resurrectione securis. Vult Tertull. lib. de resurrectione. Iob. 29. 18.
 ergo Tertullianus Phœnici ipsas sacras literas testimonium dare. Certè illud Iob: Tertull. lib. de resurrectione. Iob. 29. 18.
Dicebamq;: In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies; Septuaginta vertentur; & sicut Phœnix multiplicabo dies. Accedit ad hæc testimonia rationis similitudo. Quippe & bombyces fiunt è vermibus.
Hi eruca sunt. Fit deinde, quod vocatur bombylis, ex ea neeydalus, ex hoc in VI. mensibus bombyx. Telas araneorum modo texunt ad vestem luxumq; feminarum, que bombycina appellatur. Bombycas & in Coo insula nasci tradunt, cupressi, terebinthi, fraxini, quercus florem imbribus decussum terre halitu animante. Fieri autem primò papiliones paruos nudosq;, mox frigoribus impatientia villis inhorrescere, & aduersum hyemem tunicas sibi instaurare densas, pedum asperitate radentes foliorum lanuginem in vellera. Hanc ab his cogi subigiq;, unguium carminatione, mox trahi inter ramos, tenuari ceu pectine. Postea apprehensam corpori inuolui nido volubili. Tum ab homine tolli, fictilibusq; vasis tepore & furfurum esca nutriri: atque ita subnasci sui generis plumas, quibus vestitos ad alia pensa dimittit.

Plin. l. 11. nat. hist. cap. 22. & seq.

mitti. *Quæ verò cœpta sint lanificia, humore lentescere, mox in fila tenuari iunceo fuso.*
 Ut ergo hîc ex verme fit auis, & ex aue rursus vermis, mirabili naturæ in se redeuntis circulo, cur non idem possit fieri in aue vitâ digniore? quid enim nobilius, Bombyx, an Phœnix? Hæc talia pro Phœnice causam agunt.

§. III.

Phœnicis atatem & urbem fabulosam esse.

Mihi tamen longè secus videtur, nimirum vel Phœnicem omnino non esse, vel, si est, non talem esse, qualis describitur, & passim putatur. Nam in primis, quis, tempore Romanorum, quingentis annis vixit, ut Phœnicis annos numeraret? Deinde etsi prima mundi ætas Macrobius tales habuit, immò & qui octingentos etiam annos excederent, vnde illi, si post quingentos annos Phœnicem denuò viderunt, scire potuerunt, eundem esse, & non alium, quem ante tot annos aspererunt? Fateor, in proverbio esse, ut longævi *Phœnicis atatem vivere* dicantur; num idcirco Phœnix quingentos annos, & ut alij fabulantur, cum Ioanne Tzetze (qui id
 ex